Lectio epl̄e: beati petri apl̄i.

CArißimi: Eſtote prudē
tes: ⁊ vigilate in oratio
nib⁹. Ante oīa aūt mutuā in
vobiſmetipſis caritatē conti
nuā habētes: q2 caritas opit
multitudinē peccatoꝝ. Hoſpi
tales inuicē: ſine murmura/
tiōe. Unuſquiſq3 ſicut accepit
grām. in alterutrū illā ammi
niſtrātes. ſicut boni diſpēſato
res multiformis grē dei. Si
quis loquit̄: quaſi ſermones
dei. Si quis miſtrat: tanq3 ex
virtute quā amminiſtrat de⁹
vt in oīb⁹ honorificet̄ deus
P ihm chriſtū: dn̄m noſtrū.
Alle. ꝟ. Dn̄s in ſynai ſcō aſcen/
dens in altū captiuā duxit capti/
IN Scd̄m iohānē. uitatem
illo tpe: Dixit ih̄s diſcipu/
lis ſuis. Cū venerit paclitus
quē ego mittā vobis a patre
ſpiritū veritatis q̄ a pr̄e pce/
dit: ille teſtimoniū phibebit
de me. Et vos teſtimoniū phi
bebitis: q2 ab inicio mecum
eſtis. Hec locut⁹ ſū vobis: vt
nō ſcādalizemini. Abſq3 ſina
gogis faciēt vos. Sed venit
hora: vt oīs q̄ interficit voſ
arbitret̄ obſequiū ſe preſtare
deo. Et hec facient vobis: q2
nō nouerīt prēm neq3 me. Sz
hec locut⁹ ſum vobis: vt cū
venerit hora eorū reminiſca/
mini: q2 ego dixi vobis. Off.
Aſcēdit de⁹ in iubilatiōe dn̄s in
uoce tube alleluia. Secreta.
SAcrificia nos dn̄e im/
maculata purificent et
mētib⁹ nr̄is ſuperne grē dent
vigorē. P. Cō. Pater cū eēm
cū eis ego ſeruabā eos quos dedi
ſti mihi alleluia nūc aūt ad te ue
nio nō rogo ut tollas eos de mū/
do ſed ut ſerues eos a malo alle/
REple/ Poſt cō. luia all'a.
ti dn̄e munerib⁹ ſacris
da q̄s. vt in gratiaꝝ ſemp ac
tione maneam⁹. P. In octa.
IN aſcēſiōis. Scd̄m lucā.
illo tpe: Dixit ih̄s diſcipu/
lis ſuis. Hec ſūt verba q̄ locu
tus ſū ad vos cum adhuc eſ/
ſem vobiſcū: quoniā neceſſe
eſt impleri oīa que ſcripta
ſūt in lege moyſi. ⁊ pphetis ⁊
pſalmis de me. Tūc apuit ill'
ſenſū: vt intelligerēt ſcriptu
ras. Et dixit eis. Quoniā ſic
ſcriptum eſt. et ſic oportebat
chriſtum pati. et reſurgere a
mortuis die tertia: et predi/
cari in noīe ei⁹ penitētiā ⁊ re
miſſiōez pctōꝝ in oīs gētes

incipientibus ab ieroſolima.
Vos aũt eſtis teſtes hoꝝ. Et
ego mitto ꝓmiſſũ patris mei
in vos. Vos aũt ſedete in ci/
uitate: quoadusqꝫ induami/
ni virtute ex alto. Eduxit aũt
eos foras in bethaniã ⁊ eleua
tis manibꝰ ſuis bñdixit eis.
Et factũ ē dum bñdiceret il/
lis· receſſit ab eis: et ferebaṫ
in celũ. Et ipi adorãteſ regreſ
ſi ſũt in ierl̃m cũ gaudio ma/
gno: ⁊ erãt ſemꝑ in templo:
laudãtes et bñdicẽtes deum
Cetera ſic̃ in die aſcẽſiõis ex
cepto qđ credo in vnũ nõ dr̃:
nec· Cõmunicãtes. Officiũ
in vigilia pentecoſtes. Lec. I.
Dum hec legiṫ. ſacđos ſoluſ
veniat ad altare· ⁊ ꝓ omĩa ſic
agat vt ordinatũ ē in vigilia
paſce.

TEmptauit deus
abraã: ⁊ dixit ad eũ. A/
braam. At ille r̃ndit. Aſſum.
Ait illi. Tolle filiũ tuũ vni/
genitũ quē diligis yſaac: et
vade in terrã viſiõis· atqꝫ of
fer eũ ibi in holocauſtũ ſuꝑ
vnũ mõtiũ quē mõſtrauero
tibi. Igiṫ abraã đ nocte ↄſur
gẽs· ſtrauit aſinũ ſuũ: ducẽs
ſecũ duos iuuenes· ⁊ yſaac fi
liũ ſuũ. Cumqꝫ cõcidiſſet lin
gna ĩ holocauſtum: abijt ad
locũ quem p̃ceꝑerat ei deus.
Die aũt tertio eleuatis ocu/
lis vidit locum ꝓcul: dixit qꝫ
ad pueros ſuos. Expectare
hic cum aſino: ego ⁊ puer il/
luc vſqꝫ ꝓperãtes· poſtqꝫ ado/
rauerimꝰ reuertemur ad vos
Tulit quoqꝫ ligna holocau/
ſti: et impoſuit ſuꝑ yſaac filiũ
ſuũ. Ip̃e vero: portabat in ma
nibꝰ ignē ⁊ gladium. Cumqꝫ
duo ꝑgerent ſimul: dixit yſa/
ac patri ſuo. Pater mi. At il
le r̃ndit. Quid vis fili: Ecce
inquit ignis et ligna: vbi eſt
victima holocauſti: Dixit a/
braam. Deus ꝓuidebit ſibi
victimam holocauſti fili mi.
Pergebãt ergo pariter: vene
runtqꝫ ad locũ quem oſtẽde/
rat ei deꝰ. In quo edificauit
altare: ⁊ deſuꝑ ligna cõpoſuit
Cumqꝫ colligaſſet yſaac filiũ
ſuum poſuit eum in altare ſu
per ſtruem lignoꝝ. Extẽditqꝫ
manum et arripuit gladinm
vt immolaret filium ſuum.
Et ecce angelus domini de ce
lo: clamauit dicens Abraam
abraam. Qui reſpondit. Aſ/
ſum. Dixitqꝫ ei. Non ex/
tendas manum tuam ſuper

pueru͂: neq; facias illi quicq;
Nunc cognoui qd̄ timeas de
um: ⁊ nō pepcisti filio tuo vni
genito propter me. Leuauit
abraam oculos? vidit q; poſt
tergū arietē inter vepres he
rentē cornibꝰ: quē aſſumens
obtulit holocauſtum ꝑ filio.
Appellauit q; nomē loci illiꝰ
dominus videt: vnde vſq;
hodie dicitur. in monte dn̄s
videbit. Uocauit autē ange
lus dn̄i abraam ſecundo d̄ ce
lo dicēs. Per memetipm̄ iu
raui dicit dn̄s? q2 feciſti rem
hāc. ⁊ nō pepciſti filio tuo vni
genito: benedicā tibi ⁊ multi
plicabo ſemē tuū ſicut ſtellas
celi? et velut arenā que ē in
littore maris. Poſſidebit ſe
mē tuū portas inimicoꝝ ſuoꝝ
et bn̄dicenꝰ in ſemīe tuo oēs
gētes terre? quia obediſti vo
ci mee. Reuerſus ē abraā ad
pueros ſuos: abierūt q; berſa
bee ſimł. ⁊ habitauit ibi. Ore.

DEus qui in abrahe fa
muli tui ope. humano
generi obediētie exempla pre
buiſti: cōcede nobis ⁊ nr̄e vo
luntatis prauitatē frangere?
et tuoꝝ p̄ceptoꝝ rectitudinē
in oībꝰ adimplere. P. Lec. II.

IN diebus illis: Scripſit
moyſes cāticū: ⁊ docuit fi
lios iſrł. Precepitq; dn̄s io
ſue filio nun: et ait. Cōforta
re ⁊ eſto robuſtus? tu enī in
troduces filioſ iſrł i terrā quā
pollicitꝰ ſum: et ego ero tecū.
Poſtq; ergo ſcripſit moyſes
verba legis huius in volumi
ne atq; compleuit: p̄cepit le
uitis qui portabāt archam fe
deris dn̄i. dicēs. Tollite librū
iſtum? et ponite illū in latere
arche federis dn̄i dei vr̄i: vt
ſit ibi cōtra te in teſtimoniū.
Ego enim ſcio ꝯtentiōem tu
am: et ceruicē tuā duriſſimā
Adhuc viuēte me. et ingredi
ente vobiſcū. ſemꝑ ꝯtentioſe
egiſtis ꝯtra dn̄m? quātoma
gis cum mortuus fuero? Cō
gregate ad me oīs maiores
natu ꝑ tribꝰ vr̄as atq; docto
res? et loquar audientibꝰ eis
ſermōes iſtos: ⁊ inuocabo cō
tra eos celum et terrā. Noui
enī qd̄ poſt mortē meā inique
agetis? ⁊ declinabitis cito de
via quā p̄cepi vobis: ⁊ occur
rent vobis mala in extremo
tēpore quādo feceritis malū
in ꝯſpectu domini. vt irritetiſ
eum ꝑ opa manuū veſtrarū.

Locutꝰ eſt ergo moyſes audi
ente vniuerſo cetu filioꝝ iſrl'
verba carminis huiꝰ et ad fi-
nem vſqꝫ compleuit. Tractꝰ.
Attende celum ⁊ loquar ⁊ audiat
terra uerba ex ore meo. ℣. Expe-
ctet ſic pluuia eloquiū meū et de
ſcēdāt ſicut ros uerba mea ſicut
ymber ſuper gramina et ſicut nix
ſuper fenū qꝛ nomē dn̄i inuocabo.
℣. Date magnitudinē deo noſtro
deꝰ uera opera eiꝰ ⁊ om̄s uie eiꝰ
iudicia. ℣. Deꝰ fidelis in quo nō
eſt iniquitas iuſtꝰ ⁊ ſcūs dominꝰ.
Oremꝰ.
Deus q̄ nobis ꝑ
ꝓphetaꝝ ora p̄cepiſti tē
poralia relinquere· atqꝫ ad et-
na feſtinare: da famulis tuis
vt que iuſſa cognouimꝰ: im
plere celeſti inſpiratiōe valea
mus. P. Lec. III. Apphēdēt
ſeptē mul'. R. Vinea facta eſt.
Reqre ī vigilia paſche. Ore.
Deus qui noſ ad celebrā
dā hāc feſtiuitatē vtri-
uſqꝫ teſtamēti paginis inſtru
is: da nobiſ intelligere miam
tuā: vt ex ꝑceptiōe p̄ſentium
munerꝝ: firma ſit expectatio
futuroꝝ. P domi Lectō. IIII.
Audi iſrl' mādata vite:
auribus ꝑcipe vt ſcias
prudētiā. Quid ē iſrl' qd̄ in
t̄ra inimicoꝝ es· īueteraſti in
terra aliena: coīquinatꝰ es cū
mortuis: deputatꝰ es cū his
qui ī inferno ſūt: Dereliqui-
ſti fontē ſapiētie. Nā ſi in via
dei ābulaſſes: habitaſſes vti
qꝫ ī pace ſup terrā. Diſce vbi
ſit ſapiētia: vbi ſit virtꝰ: vbi
ſit prudentia: vt ſcias ſimul
vbi ſit longiturna vita ⁊ vi-
ctus: vbi ſit lumē oculoꝝ et
pax. Quis inuenit locū eius
⁊ quis introiuit in theſauros
eiꝰ: Ubi ſunt principes gētiū
⁊ qui dn̄antur ſup beſtiaſ que
ſunt ſup terrā: qui in auribꝫ
celi ludūt: qui argētū theſau
rizant et aurū in quo cōfidūt
hoīes· ⁊ nō ē finis poſſeſſiōis
eoꝝ: qui argentū fabricāt et
ſolliciti ſūt· nec ē inuētio opꝝ-
rum illoꝝ: Et tn̄ exterminati
ſunt ⁊ ad inferos deſcēderūt:
et alij in locū illoꝝ ſurrexerūt.
Iuuenes viderūt lumē: ⁊ ha
bitauerūt ſup t̄ram. Viā autē
diſcipline neſcierūt: neqꝫ ītel
lexerūt ſemitas eiꝰ: neqꝫ ſuſce-
perūt eā filij eoꝝ. A facie illoꝝ
longe facta eſt. Non eſt au-
dita in chanaan: neqꝫ viſa
eſt in theman. Filij quoqꝫ
agar qui exquirūt prudentiā

que ꝺ terra eſt: negociatores
terre themã· ⁊ fabulatores et
exquiſitores prudẽtie· ⁊ intelli
gentie: viã aũt ſapientie ne-
ſcierũt: neq̃ meminerũt ſemita
rum eius. O iſrl' q̃ magna ē
domꝰ dei: ⁊ ingens locꝰ poſſeſ
ſionis eiꝰ: magnꝰ ⁊ non habet
cõſummatiõem: excelſus ⁊ im
menſus. Ibi fuerũt gigãtes
nominati· illi qui ab initio fu
erũt ſtatura magna: ſciẽtes
bellũ. Nõ hos elegit dñs: ne
q̃ viã diſcipline inuenerunt
ꝓpterea perierũt. Et qm̃ nõ ha-
buerũt ſapiẽtiã: perierũt ꝓpter
ſuã inſipiẽtiam. Quis aſcen-
dit in celũ et accepit eã: ⁊ de
duxit eã ꝺ nubibꝫ: Quis trãſ
fretauit mare ⁊ inuenit eam:
⁊ attulit eã ſuper aurũ electũ
Non eſt qui ſciat viam eius
neq̃ excogitet ſemitas eius.
Sed qui ſcit vniuerſa nouit
illam: ⁊ adinuenit eã prudẽ-
tia ſua. Qui ꝑficit terram in
ſempiterno tp̃e: et ad imple
uit eã pecudibꝫ. Uocauit eã:
⁊ audiuit eũ ĩ tremore. Stel-
le aũt dederũt lumẽ in cuſto-
dijs ſuis: ⁊ letate ſunt. Uoca
te ſunt ⁊ dixerunt aſſumus: ⁊
luxerunt ei cum iocunditate.

Qui fecit illas hic deꝰ noſter
eſt: ⁊ nõ eſtimabit alꝰ ad il-
lũ. Hic adinuenit omnẽ viã
diſcipline: ⁊ dedit illã iacob
puero ſuo· ⁊ iſrael dilecto ſuo
Poſt hec ſup terrã viſus eſt
⁊ cum homibꝫ cõuerſatus ē.
Lꝰ incõmuta- Oremꝰ.
Deus incommutabilis virtꝰ ⁊ lumẽ eter-
nũ: reſpice ꝓpitius ad totꝰ
eccleſie mirabile ſacramẽtũ
et da famulis tuis· vt hoc qꝺ
deuote agimꝰ: etiã rectitudi
ne vite teneamꝰ. P. Tractus
Sicut ceruus deſiderat ad
fontes aquarum ita deſide
rat anima mea ad te deꝰ. ℣. Si-
tiuit aĩa mea ad deum uiuũ quã
do ueniã ⁊ apparebꝫ ante faciem
dei mei. ℣. Fuerũt mihi lacrime
mee panes die ac nocte dum dici
tur mihi per ſingulos dies ubi ē
Oremꝰ. deus tuus.
Concede q̃s omnipotẽs deꝰ
vt q̃ ſolẽnitatẽ doni ſpũſſci co
limꝰ: celeſtibꝫ deſiderijs accẽ
ſi· fontem vite ſitiamus. Per
dominum· eiuſdẽ. Sequitur
letania. kirieleiſon. Glã ĩ excel
Dñs vobiſcum. Oremus.
Preſta q̃s omps ꝺs: vt
claritatis tue ſuper nos
ſplẽdor effulgeat: ⁊ lux tue lu